

Fundacions: que el soroll no amagui la realitat

En els darrers mesos, els mitjans de comunicació s'han fet ressò de la presumpta gestió irregular d'algunes fundacions. Des de la Coordinadora Catalana de Fundacions volem expressar la nostra preocupació per l'afectació que aquestes informacions poden generar en la reputació del món fundacional, un sector ampli i divers, compromès amb l'interès general i essencial per al benestar col·lectiu.

Manifestem el nostre respecte absolut pels processos judicials i administratius, així com pel principi de presumpció d'innocència, i la nostra confiança plena en els mecanismes de control existents per vetllar pel bon funcionament de les fundacions. Tanmateix, és important aprofitar aquest context per fer una reflexió més profunda: una possible mala praxi no pot deslegitimar un model arrelat a Catalunya des de fa segles, que ha demostrat la seva solidesa, el seu compromís i la seva capacitat de resposta i de generar valor per a tota la societat.

Abans de continuar, és important posar en context: com explicariem que és una fundació i el seu pes en la societat a algú que mai n'ha sentit a parlar? Parlem d'entitats sense ànim de lucre que, necessàriament, han de dur a terme activitats al servei de l'interès general. Representen una de les expressions més genuïnes del compromís cívic i comunitari. A Catalunya, hi ha més de 2.100 fundacions actives que treballen en àmbits tan essencials com la salut, l'educació, la recerca, la cultura, l'acció social o el medi ambient, i donen resposta a necessitats que no serien cobertes sense els seus recursos, equips i capacitat d'acció.

El món fundacional és avui un pilar fonamental per al progrés i la sos-

tenibilitat del nostre país. Complementa les polítiques públiques, innova en la resposta a necessitats socials i és clau a l'hora de construir una societat més justa, cohesionada i avançada. A més, contribueix a vertebrar el país i a garantir que serveis bàsics arribin a tota la població.

El seu treball constant beneficia milers de persones i això es tradueix en dades concretes: l'any 2022, les fundacions van prestar més de 42 milions de serveis a Catalunya, l'equivalent a 5,5 serveis per habitant. Generen prop de 102.000 llocs de treball, compten amb la col·laboració de més de 45.000 persones voluntàries i mobilitzen al voltant de 6.000 milions d'euros anuals per impulsar iniciatives que beneficien el conjunt de la societat.

Imés enllà de les xifres, hi ha històries. Històries de fundacions que sovint passen desapercebudes, que investiguen per curar malalties, que acompanyen infants i joves en la seva formació, que atenen persones en situació de vulnerabilitat, que promouen un futur més sostenible o que acosten la cultura arreu del territori.



EUGÈNIA BIETO

PRESIDENTA DE LA COORDINADORA CATALANA DE FUNDACIONS

El món fundacional és avui un pilar fonamental per al progrés i la sostenibilitat del nostre país

Històries de compromís, de vocació de servei i de voluntat transformadora que sostenen silenciosament moltes de les fites col·lectives que ens enorgulleixen com a societat.

Per tot això, no podem permetre que qualsevol conducta irregular, per excepcional que sigui, posi en risc la confiança de la ciutadania en el conjunt

del sector fundacional. I si es produeix una mala praxi, cal tenir clar que el problema no és el model fundacional, sinó l'ús fraudulent que en poden fer algunes persones de manera interessada. Davant d'aquests casos, cal actuar sense ambigüitats: que s'investiguin, que s'aclareixin i, si cal, que es depurin responsabilitats. El sector fundacional, compromès amb la seva missió i els seus valors, ha de ser i serà contundent amb qualsevol actuació que posi en risc la seva integritat.

En aquest punt, és interessant plantejar-nos una pregunta: quin tractament reben altres organitzacions i figures jurídiques davant de situacions similars? Què succeeix, per exemple, quan una empresa protagonitza un cas de gestió presumptament irregular? El més habitual

és que es posi el focus en les responsabilitats individuals, però ningú no qüestiona la figura empresarial ni la legitimitat de les milers d'empreses que operen al país. Malgrat ser un argument molt senzill i evident, el mateix criteri hauria d'aplicar-se a les fundacions i altres entitats no lucratives, si volem ser justos i rigorosos.

Des de la Coordinadora Catalana de Fundacions mantenim un compromís ferm amb la transparència, el bon govern i la millora contínua. Com a entitat representativa del sector fundacional a Catalunya, som els primers interessats que totes les fundacions actuïn d'acord amb la legalitat vigent i amb els valors ètics que defineixen aquesta forma jurídica. I també som els primers a condemnar qualsevol desviació que pugui posar en risc la reputació d'un col·lectiu que treballa, cada dia, per millorar la vida de les persones.

Igualment, expressem el nostre respecte i confiança en el paper del Protectorat de Fundacions, l'òrgan de l'administració que vetlla pel bon exercici del dret de fundació i per assegurar el compliment de les seves finalitats. De fet, dins del conjunt del tercer sector, no hi ha cap altra figura jurídica sotmesa a un grau tan elevat de regulació i exigència en matèria de transparència i rendició de comptes com les fundacions.

No deixem que el soroll amagui la realitat. El sector fundacional català no només és necessari: és dinàmic, responsable i insubstituïble. Cal posar llum sobre aquest patrimoni col·lectiu –sovint desconegut– amb dades objectives, però sobretot amb històries humanes, testimonis que ajudin a explicar el paper decisiu que tenen les fundacions catalanes que, dia a dia, treballen per millorar la societat.



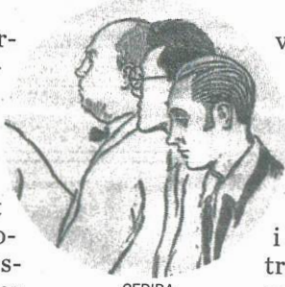
ABANS D'ARA

PECES HISTÒRIQUES TRIADES PER JOSEP MARIA CASASÚS

CATEDRÀTIC HONORARI DE LA UPF I MEMBRE DE L'IEC

Nota publicada a 'La Vanguardia' (4-VIII-1925). Traducció pròpia. Dilluns farà cent anys que la premsa va informar per primer cop del regicidi frustrat al túnel del Garraf. Els acusats eren del partit Estat Català liderat per Francesc Macià i Ventura Gassol, futurs president i conseller de la Generalitat. Dibuix de Ricard Opisso (Tarragona, 1880 - Barcelona, 1966), on surten entre altres processats els activistes Miquel Badia, futur cap dels Mossos d'Esquadra, i Jaume Comte, líder de la facció Partit Català Proletari, mort en la revolta del 6 d'octubre del 1934.

Atemptat frustrat contra Alfons XIII al Garraf (1925)



CEDIDA

Seguiu la secció 'Abans d'ara' cada dia a l'Ara.cat

ga Aleu, Deogràcies Civit Vallverdú, Jaume Comte Calellas i Miquel Badia Capell. També van ser detinguts altres individus, als quals se'ls va posar en llibertat un cop demostrada la seva innocència respecte a aquest complot, si bé han quedat a disposició del jutjat militar pel fet d'estar implicats en una altra causa per atemptat contra la integritat de la pàtria. Al practicar-se les detencions al Garraf la policia va confiscar un artefacte que els conxorxats ha-

vien amagat prop del túnel amb una càrrega de piles elèctriques i nombroses eines de paleta que volien usar per enterrar l'artefacte a sota d'un dels carrils de la via fèrria, en el punt on es proposaven fer-lo esclatar. L'aparell i la carga van ser lliurats a la Mes-trança d'Artilleria que va dictaminar que l'explosió podia haver causat estralls molt greus. Els detinguts, que han estat incomunicats, van confessar la participació que cadascú d'ells va tenir en el com-

plot. De les seves declaracions es desprèn que el complot l'havien preparat d'acord i per ordre més o menys directa d'elements extremistes refugiats a França i dels quals han estat identificats Francesc Macià, Ventura Gassol i cinc més. Dos dels processats, Argelaguet i Fabregat, seran posats aviat en llibertat provisional sota garantia. Tres dels altres processats ja han designat advocats defensors. De moment no es pot precisar la data en la qual se celebrarà el consell de guerra, la qual cosa depèn de les diligències de prova que s'hagin de practicar en el plenari".

Informació a 'La Vanguardia' 1925